

4) Vai tādā gadījumā, par kādu ir pamata lieta, sabiedrībai — prasītājam — ir tiesības atskaitīt priekšnodokli, pērkot nekustamo īpašumu — *Maisonnette* Sofijā?

(¹) OV L 347, 1. lpp.

**Prasība, kas celta 2011. gada 5. aprīlī — Eiropas Komisija/
Francijas Republika**

(Lieta C-164/11)

(2011/C 186/22)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvis — W. Mölls)

Atbildētāja: Francijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— konstatēt, ka, nepieņemot noteikumus, kas vajadzīgi, lai savu elektroenerģijas nodokļu sistēmu pielāgotu Direktīvas 2003/96/EK (¹) noteikumiem, neskatoties uz to, ka bija beidzies šīs direktīvas 18. panta 10. punkta otrajā daļā paredzētais pārejas periods, Francijas Republika nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;

— piespriet Francijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savā prasības pieteikumā Komisija apgalvo, ka, neskatoties uz to, ka 2009. gada 1. janvārī bija beidzies atbildētājam saistošais pārejas periods, tā joprojām nebija pielāgojusi visus tās elektroenerģijas nodokļu sistēmas elementus direktīvas noteikumiem. Saskaņā ar Francijas iestāžu teikto ar 2010. gada 7. decembra Likumu Nr. 2010–1488, kas tika pieņemts un stājās spēkā pēc argumentētajā atzinumā noteiktā termiņa beigām, valsts tiesībās tika transponēti minētās direktīvas noteikumi. Pēc Komisijas domām šī prasība ir jāapmierina, ņemot vērā situāciju valsts tiesībās, kāda pastāvēja argumentētajā atzinumā noteiktā termiņa beigās.

Komisija norāda, ka katrā ziņā Francija joprojām nebija pielāgojusi visus tās elektroenerģijas nodokļu sistēmas elementus direktīvas noteikumiem. Prasītāja noraida valsts iestāžu argumentu, saskaņā ar kuru ar direktīvu netiek aizliegts paaugstināt akcīzes nodokli atbilstoši attiecīgajām ģeogrāfiskajām teritorijām. Tieši pretēji, tajā esot piedāvāts vienotas likmes princips visa veida elektroenerģijas patēriņam vienā un tajā pašā dalībvalstī un 5., 14., 15. un 17. pantā ir izsmeloši uzskaitītas visas atkāpes no šī principa.

Turklāt Komisija noraida Francijas iestāžu apgalvojumu, ka “diferencētas nodokļu likmes” nerada krāpšanas risku, nenozīmē papildu izmaksas saimnieciskās darbības subjektiem un nerada šķēršļus pieejai tirgum ārvalstu piegādātājiem.

(¹) Padomes 2003. gada 27. oktobra Direktīva 2003/96/EK, kas pārkārto Kopienas noteikumus par nodokļu uzlikšanu energoproduktiem un elektroenerģijai (OV L 283, 51. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 18. aprīlī iesniedza Conseil d'État (Francija) — CIMADE, Groupe d'information et de soutien des immigrés (GISTI)/Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer, des Collectivités territoriales et de l'Immigration

(Lieta C-179/11)

(2011/C 186/23)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: CIMADE, Groupe d'information et de soutien des immigrés (GISTI)

Atbildētāji: Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer, des Collectivités territoriales et de l'Immigration

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai ar Padomes 2003. gada 27. janvāra Direktīvu 2003/9/EK (¹) tiek nodrošināts, ka patvēruma meklētājam, saistībā ar kuru dalībvalsts, kura izskata tā pieteikumu par patvēruma piešķiršanu, saskaņā ar Padomes 2003. gada 18. februāra Regulu (EK) Nr. 343/2003 (²) uzņemšanas pieprasījumu nolemj nodot citai dalībvalstij, par kuru tā uzskata, ka tās kompetencē ir izvērtēt šo pieteikumu, visu procedūras par uzņemšanu vai atkārtotu uzņemšanu laiku pienākas ar uzņemšanu saistītie minimālie nosacījumi?

2) Ja uz šo jautājumu tiek atbildēts apstiprinoši:

a) Vai pirmās dalībvalsts pienākums nodrošināt pieeju minimālajiem nosacījumiem uzņemšanai izbeidzas brīdī, kad dalībvalsts, kas saņem pieprasījumu, to ir apstiprinājusi, kad patvēruma meklētājs faktiski ir uzņemts vai atkārtoti uzņemts, vai arī no kāda cita brīža?